

tiden. Og saa haaber jeg, som sagt, at Venstre vil forstaa sit Ansvar.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Lovforslaget indeholder, saaledes som jo ogsaa den højtærede Minister gjorde opmærksom paa straks ved Forelæggelsen, to ret selvstændige Afsnit, et om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden og et andet om Dækning af overordentlige kommunale Udgifter. Efter den Forhandling, der har været ført om den sidste Del, og navnlig efter den højtærede Ministers Udtalelser, som ikke var nogen Overraskelse for mig — jeg var klar over, at den højtærede Minister maatte sige, hvad han sagde —, er Forholdet det, at den sidste Del af Lovforslaget omhandler en Bemyndigelse for Kommunalbestyrelserne til at udskrive ikke alene de Skatter, som er nødvendige for at gennemføre Lovforslaget, men ogsaa dem, der er nødvendige til Dækning af Udgifter, som Kommunerne allerede maatte have haft, og som kan falde ind under Begrebet „de overordentlige Forhold“. Jeg er noget ængstelig for, at denne Del af Lovforslaget, efter at den er udvidet saa stærkt, som den er — hvilket jeg imidlertid godt kan forstaa virkelig ogsaa ligger i § 6 —, skal være en Klods om Benet paa den første Del af Lovforslaget, der for mig er langt den vigtigste. Jeg vil derfor henstille, om det dog ikke var værd at overveje i det kommende Udvalg og ligeledes værd at overveje for den højtærede Minister sammen med Udvalget, om man ikke burde skynde sig at gøre den Del af Lovforslaget færdigt, der gaar ud paa at give Kommunerne den fornødne Bemyndigelse til at tage sig af Børnenes Bespising, af prisregulerende Bestemmelser, om jeg maa bruge det Udtryk, af Uddelingen af Pengehjælp gennem Hjælpekasserne o. s. v., og som omhandler Statens Forpligtelse til at deltage i Udgifterne med Halvdelen, saaledes at Kommunerne faar den fornødne Stimulans til at tage fat paa disse Opgaver snarest muligt. Saa kunde der, synes jeg, blive bedre Tid til at overveje den Frihed, som Ministeren ønsker, der skal gives Kommunerne til at udskrive Skat ikke alene til Dækning af Udgifter til de her nævnte Formaal, men ogsaa til Dækning af Underskud, som Kommunerne har haft i 1914—15 og vil faa

for indeværende Aar. Der er her paa en Maade to Opgaver, som ligger noget ved Siden af hinanden, og som ikke behøver at være saa uløseligt knyttede sammen, som de er i det foreliggende Lovforslag.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Den højtærede Minister erkender nu, at han ikke ved noget om, hvorvidt der bliver større Trang til Børnebespising i den kommende Vinter, end der var i Fjor, og han indrømmer, om han end har lidt ondt ved at udtale det positivt, at der sidste Vinter i denne store By ikke var noget Barn, til hvilket der blev begæret Mad fra den af ham ledende Komité, men som ikke fik det. Jeg maa maaske tilføje, at i Fjor traadte denne Komité i Virksomhed med Bespisingen den 26. September, altsaa ca. 2 Maaneder forud for den Dag i Dag. Saa vidt mig bekendt, er Komiteen vel parat til atter at rykke ud, men endnu er det ikke sket. Nu kan man spørge: Hvorledes er dette muligt, for man skulde jo tro, at det er værre i Aar end i Fjor. Den højtærede Minister nævned, at Priserne er steget med 30 pCt. Ja, men det er ikke saadan at forstaa, at Priserne i dette Øjeblik er 30 pCt. højere, end de var, da den sidste Vinter sluttede. Men naturligvis er de noget højere, og de er jo stigende og udøver deres store Tryk mange Steder. Men naar det dog har været muligt for Komiteen her i København at hvile hidtil, saa ligger det naturligvis i, at der ved Siden af Dyrtiden, ja, man kan maaske sige: i Følge med denne, er kommet et mange Gange større Procenttillæg i Virksomheden, som har spredt Penge omkring i Befolkningen. Som jeg sagde i min første Tale, findes der Steder her i Byen, der er ganske fine Barometre for, i hvilken Grad der er Nød til Stede, og i saa Henseende er det glædeligt, at man kan sige, at den i Øjeblikket ikke er trykkende, naar man taler i Almindelighed. Jeg vilde dog finde det inopportunt at komme nærmere ind paa dette her, men i Udvalget er det naturligt, at man kommer ind paa en Drøftelse af alle disse Spørgsmaal. Jeg vil blot i al Almindelighed fastholde, at der er ingen almindelig Nød til Stede. Der hersker derimod megen lokal Nød, og alle Foranstaltninger maa gaa ud paa at søge den afhjulpet ad de Veje, som dertil findes naturlige.